

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1081/2006**2006 m. liepos 5 d.****dėl Europos socialinio fondo ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1784/1999**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 148 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1083/2006, nustatančiame bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo ⁽⁴⁾, nustatytas struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo veiksmų pagrindas ir visų pirma išdėstyti tikslai, principai ir taisyklės, susiję su partneryste, programavimu, vertinimu ir valdymu. Todėl būtina apibrėžti Europos socialinio fondo (toliau – ESF) misiją, siejant ją su Sutarties 146 straipsnyje nustatytais uždaviniais ir atsižvelgiant į valstybių narių bei Bendrijos veiklą plėtojant suderintą užimtumo strategiją, kaip numatyta Sutarties 125 straipsnyje.
- (2) Reikėtų parengti konkrečias nuostatas dėl veiklos rūšies, kurią ESF gali finansuoti vadovaudamasis tikslais, nustatytais Reglamente (EB) Nr. 1083/2006.
- (3) ESF turėtų stiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą gerindamas užimtumo galimybes Sutarties 146 straipsniu ESF pavestų uždavinių ir Sutarties 159 straipsniu struktūriniams fondams pavestų uždavinių srityje pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 nuostatas.
- (4) Tai yra dar svarbiau atsižvelgiant į su Sąjungos plėtra ir ekonomikos globalizacija susijusius sunkumus. Dėl šios priežasties turėtų būti pripažįstama Europos socialinio modelio ir jo modernizavimo svarba.
- (5) Remdamasi Sutarties 99 ir 128 straipsniais ir atsižvelgdama į Lisabonos strategijos perorientavimą į augimą ir užimtumą Taryba priėmė bendrųjų ekonominės politikos gairių ir užimtumo gairių jungtinį paketą, pastarosiose gairėse numatant užimtumo tikslus, prioritetus ir uždavinius. Šiuo klausimu 2005 m. kovo 22 ir 23 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba paragino sutelkti visus atitinkamus nacionalinius ir Bendrijos išteklius, įskaitant sanglaudos politiką.
- (6) Daug patirties įgyta vykdant Bendrijos iniciatyvą EQUAL, ypač vietos, regioninių, nacionalinių ir Europos veiksmų derinimo srityje. Įgyta patirtis turėtų būti pritaikyta teikiant ESF paramą. Ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama tikslinių grupių dalyvavimui, migrantų, įskaitant prieglobsčio prašančius asmenis, integracijai, spęstinių politikos klausimų įvardijimui ir vėlesniam jų integravimui, inovacijoms ir eksperimentiniams metodams, tarpvalstybinio bendradarbiavimo metodikoms, nuo darbo rinkos atskirtų grupių informavimui, socialinių problemų poveikiui vidaus rinkai ir galimybei naudotis nevyriausybinių organizacijų vykdomais projektais bei jų valdymui.
- (7) ESF, siekdamas padėti įgyvendinti 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Lisabonos Europos Vadovų Tarybos ir 2001 m. birželio 15 ir 16 d. Geteborgo Europos Vadovų Tarybos nustatytus tikslus ir uždavinius, turėtų remti tą valstybių narių politiką, kuri didžiąja dalimi atitinka pagal Europos užimtumo strategiją parengtas gaires bei rekomendacijas ir atitinkamus Bendrijos tikslus socialinės aprėpties, nediskriminavimo, lygybės skatinimo, švietimo ir mokymo srityse.
- (8) ESF taip pat turėtų spręsti problemas, susijusias su Bendrijos darbingos visuomenės dalies demografinių pokyčių atitinkamais aspektais ir pasekmėmis, ypač pasitelkdamas profesinį mokymą visą gyvenimą.
- (9) Kad būtų galima geriau numatyti ir valdyti pokyčius, didinti ekonomikos augimą, tiek moterų, tiek vyrų užimtumo galimybes ir gerinti darbo kokybę bei našumą, pagal „Regioninio konkurencingumo ir užimtumo“ bei „Konvergencijos“ tikslus ESF parama turėtų būti daugiausia skiriama visų pirma darbuotojų ir įmonių gebėjimui prisitaikyti didinti, žmogiškajam kapitalui stiprinti ir geresnėms užimtumo ir dalyvavimo darbo rinkoje galimybėms sudaryti, socialiai pažeidžiamų žmonių socialinei integracijai skatinti, kovoti su diskriminacija, skatinti ekonomiškai neveiklius asmenis dalyvauti darbo rinkoje bei skatinti partnerystės reformų srityje.

⁽¹⁾ OL C 234, 2005 9 22, p. 27.

⁽²⁾ OL C 164, 2005 7 5, p. 48.

⁽³⁾ 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2006 m. birželio 12 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. liepos 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 25 p.

- (10) Pagal „Konvergencijos“ tikslą ir siekiant didinti ekonomikos augimą, tiek moterų, tiek vyrų užimtumo galimybes, gerinti darbo kokybę ir našumą mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose ir valstybėse narėse būtina ne tik vadovautis šiais prioritetais, bet ir plėsti bei gerinti investicijas į žmogiškąjį kapitalą ir tobulinti institucinius, administracinius bei teisinius gebėjimus, ypač siekiant pasirengti reformoms ir jas įgyvendinti bei užtikrinti *acquis* taikymą.
- (11) Šių prioritetų srityje ESF intervencinės priemonės turėtų būti atrinktos lanksčiai, siekiant įveikti konkrečius sunkumus kiekvienoje valstybėje narėje, o ESF finansuojamų prioritetinių veiksmų rūšys turėtų sudaryti sąlygas lanksčiai reaguoti į šiuos sunkumus.
- (12) Novatoriškos tarpvalstybinės ir tarpregioninės veiklos skatinimas yra svarbus aspektas, kuris turėtų būti įtrauktas į ESF veiklos sritį. Siekiant paskatinti bendradarbiavimą, valstybės narės turėtų programuoti tarpvalstybinius ir tarpregioninius veiksmus taikydamos horizontalų požiūrį arba remdamosi tam skirta prioritete kryptimi.
- (13) Būtina užtikrinti, kad ESF veiksmai atitiktų Europos užimtumo strategijoje numatytas politikos kryptis, ir sutelkti ESF paramą užimtumo gairėms ir rekomendacijoms įgyvendinti pagal tą strategiją.
- (14) ESF remiamų veiksmų veiksmingą ir efektyvų įgyvendinimą lemia geras valdymas ir visų susijusių teritorinių ir socialinių bei ekonominių dalyvių partnerystė, ir ypač socialinių partnerių ir kitų suinteresuotų subjektų, įskaitant tuos, kurie yra nacionaliniame, regioniniame ir vietos lygmenyje. Socialiniams partneriams tenka pagrindinis vaidmuo įgyvendinant plačią partnerystę pokyčių labui, o jų pasiryžimas stiprinti ekonominę bei socialinę sanglaudą gerinant užimtumą ir įsidarbinimo galimybes yra esminis veiksnys. Šiuo atžvilgiu tais atvejais, kai darbdaviai ir darbuotojai kartu prisideda finansiškai remdamos ESF veiksmus, į šį finansinį įnašą, nors ir padarytą privačių asmenų, būtų atsižvelgiama apskaičiuojant ESF bendrą finansavimą.
- (15) ESF turėtų remti veiksmus, atitinkančius gaires ir atitinkamas rekomendacijas pagal Europos užimtumo strategiją. Tačiau gairių ir rekomendacijų pakeitimai pareiklautų veiksmų programos peržiūros tik tais atvejais, kai valstybė narė ar Komisija, valstybei narei sutinkant, mano, kad veiksmų programoje turėtų būti atsižvelgiama į reikšmingus socialinius ir ekonominius pokyčius ar kad reikėtų labiau ar kitaip atsižvelgti į pagrindinius Bendrijos, nacionalinių ar regioninių prioritetų pasikeitimus, arba kad reikia atsižvelgti į vertinimą, arba kai iškyla įgyvendinimo sunkumų.
- (16) Valstybės narės ir Komisija turi užtikrinti, kad ESF finansuojamų prioritetų įgyvendinimas pagal „Konvergencijos“ ir „Regioninio konkurencingumo ir užimtumo“ tikslus padėtų skatinti moterų ir vyrų lygybę bei šalinti nelygybę. Lyčių aspekto integravimo strategija turėtų būti derinama su konkrečiais veiksmais siekiant didinti tvarų moterų dalyvavimą ir pažangą užimtumo srityje.
- (17) ESF taip pat turėtų remti techninę pagalbą, daugiausia skatindamas abipusį mokymąsi keičiantis patirtimi bei perduodant gerą praktiką ir akcentuodamas ESF indėlį siekiant Bendrijos politikos tikslų ir prioritetų, susijusių su užimtumu ir socialine aprėptimi.
- (18) Reglamente (EB) Nr. 1083/2006 numatyta, kad dėl išlaidų tinkamumo finansuoti sprendžiama nacionaliniu lygiu, išskyrus tam tikras išimtis, dėl kurių būtina parengti konkrečias nuostatas. Todėl turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos, susijusios su ESF išimtimis.
- (19) Aiškumo sumetimais turėtų būti panaikintas 1999 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1784/1999 dėl Europos socialinio fondo ⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomi Europos socialinio fondo (ESF) uždaviniai, jo paramos taikymo sritis, konkrečios nuostatos bei išlaidų rūšys, kurios yra tinkamos paramai gauti.

2. ESF veiklą reglamentuoja Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ir šis reglamentas.

2 straipsnis

Uždaviniai

1. ESF padeda siekti Bendrijos prioritetų, susijusių su ekonominės ir socialinės sanglaudos stiprinimu, gerindamas užimtumo ir įsidarbinimo galimybes, skatindamas aukštą užimtumo lygį ir gausesnių bei geresnių darbo vietų kūrimą. Jis tai atlieka remdamas valstybių narių politiką, kuria siekiama visiško užimtumo ir darbo kokybės bei našumo, siekiama skatinti socialinę aprėptį, be kita ko, socialiai pažeidžiamų žmonių užimtumo galimybes, ir mažinti nacionalinio, regioninio ir vietos užimtumo skirtumus.

⁽¹⁾ OL L 213, 1999 8 13, p. 5.

Visų pirma ESF remia veiksmus, vykdomus pagal priemones, valstybių narių naudojamas remiantis gairėmis, priimtomis pagal Europos užimtumo strategiją, kurios yra įtrauktos į Jungtines augimo ir darbo vietų kūrimo gaires, bei prie jų pridėtomis rekomendacijomis.

2. Atlikdamas 1 dalyje nurodytus uždavinius, ESF remia Bendrijos prioritetus, susijusius su poreikiu stiprinti socialinę sanglaudą, didinti našumą ir konkurencingumą bei skatinti ekonomikos augimą ir tvarų vystymąsi. Tai darydamas ESF atsižvelgia į atitinkamus Bendrijos prioritetus ir tikslus švietimo ir mokymo srityse: ekonomiškai neveiklių žmonių dalyvavimo darbo rinkoje didinimą, kovą su socialine – ypač socialiai pažeidžiamų grupių, pavyzdžiui, neigaliųjų, – atskirtimi, moterų ir vyrų lygybės ir nediskriminavimo skatinimą.

3 straipsnis

Paramos taikymo sritis

1. Pagal „Konvergencijos“ ir „Regioninio konkurencingumo ir užimtumo“ tikslus ESF remia veiksmus valstybėse narėse, vadovaudamasis toliau išvardytais prioritetais:

a) didinti darbuotojų, įmonių ir verslininkų gebėjimą prisitaikyti, taip siekiant pagerinti ekonominių pokyčių prognozavimą ir jų konstruktyvų valdymą, pirmiausia skatinant:

i) mokymąsi visą gyvenimą ir didesnes įmonių, ypač MVĮ, bei darbuotojų investicijas į žmogiškuosius išteklius, plėtojant ir įgyvendinant sistemas ir strategijas, įskaitant darbinę praktiką, užtikrinančias visų pirma nekvalifikuotiems ir pagyvenusiems darbuotojams geresnes galimybes mokytis, kvalifikacijos ir kompetencijos kėlimą, informacijos ir ryšių technologijų, elektroninio mokymosi, ekologiškų technologijų bei valdymo įgūdžių platinimą ir verslumo bei inovacijų skatinimą ir naujų įmonių kūrimą;

ii) novatoriškų ir našesnių darbo organizavimo būdų kūrimą ir skleidimą, įskaitant geresnius darbuotojų sveikatos ir saugos užtikrinimo būdus, būsimų profesinių ir gebėjimų reikalavimų nustatymą bei konkrečių užimtumo, mokymo ir paramos paslaugų, įskaitant perkvalifikavimą, darbuotojams plėtojamą restruktūrizuojant bendroves ir sektorius;

b) gerinti darbo ieškančių žmonių ir neveiklių žmonių užimtumo galimybes ir tvarią įtrauktį į darbo rinką, užkertant kelią nedarbui, visų pirma ilgalaikiam ir jaunimo nedarbui, skatinant aktyvų senėjimą ir ilgesnį darbingumo amžių bei didinant dalyvavimą darbo rinkoje, pirmiausia skatinant:

i) darbo rinkos institucijų, ypač užimtumo tarnybų ir kitų atitinkamų iniciatyvų atsižvelgiant į Europos Sąjungos ir valstybių narių strategijas siekiant visiško užimtumo, modernizavimą ir stiprinimą;

ii) aktyvių ir prevencinių priemonių, užtikrinančių ankstyvą poreikių nustatymą sudarant individualius veiksmų planus ir teikiant asmeniniams poreikiams pritaikytą paramą, pavyzdžiui, pritaikytą mokymą, darbo paiešką, perkvalifikavimą ir mobilumą, savarankišką darbą ir verslo kūrimą, įskaitant kooperatines įmones, paskatas dalyvauti darbo rinkoje, lanksčias priemones, skirtas ilgiau darbe išlaikyti vyresnio amžiaus darbuotojus, ir priemones, skirtas darbui ir asmeniniam gyvenimui derinti, pavyzdžiui, sudarant geresnes sąlygas naudotis vaikų priežiūros ir išlaikomų asmenų globos paslaugomis, įgyvendinimą;

iii) lyčių aspekto integravimą ir konkrečius veiksmus siekiant gerinti moterų užimtumo galimybes, didinant tvarų jų dalyvavimą bei pažangą užimtumo srityje ir mažinti segregaciją dėl lyties darbo rinkoje, taip pat šalinant lyčių darbo užmokesčio skirtumų tiesiogines ir netiesiogines esmines priežastis;

iv) konkrečius veiksmus, kuriais būtų didinamas migrantų dalyvavimas užimtumo srityje ir taip stiprinama jų socialinė integracija bei sudaromos palankesnės sąlygos geografiniam ir profesiniam darbuotojų mobilumui bei peržengiančių sienas darbo rinkų integravimui, be kita ko pasitelkiant orientavimą, kalbų mokymą bei kompetencijų ir įgytų gebėjimų pripažinimą;

c) stiprinti socialiai pažeidžiamų žmonių socialinę įtrauktį siekiant jų tvaraus integravimo užimtumo srityje, ir kovoti su visų rūšių diskriminacija darbo rinkoje, pirmiausia skatinant:

i) būdus integruoti ir sugrąžinti į darbą socialiai pažeidžiamas žmones, pavyzdžiui, socialiai atskirtus žmones, anksti paliekančius mokyklą, mažumas ir neigaliuosius bei žmones, kurie rūpinasi išlaikomais asmenimis, taikant priemones, užtikrinančias galimybę gauti darbą, taip pat ir socialinės ekonomikos srityje, profesinio švietimo ir mokymo galimybes, ir lydimuosius veiksmus bei atitinkamą paramą, bendruomenės bei globos paslaugas, kuriomis gerinamos užimtumo galimybės;

ii) įvairovės darbo vietoje pripažinimą ir kovą su diskriminacija, susijusia su galimybėmis dalyvauti ir daryti pažangą darbo rinkoje, taip pat didinant informuotumą ir įtraukiant vietos bendruomenes bei įmones ir skatinant vietines užimtumo iniciatyvas;

d) stiprinti žmogiškąjį kapitalą, pirmiausia skatinant:

i) švietimo ir mokymo sistemų reformų rengimą ir diegimą siekiant plėtoti galimybes gauti darbą, pradinio ir profesinio švietimo bei mokymo pritaikymo darbo rinkos poreikiams gerinimą ir mokymo personalo gebėjimų nuolatinį atnaujinimą siekiant skatinti inovacijas ir žiniomis paremtą ekonomiką;

ii) aukštojo mokslo įstaigų, mokslinių tyrimų ir technologijų centrų bei įmonių veiklą kuriant bendradarbiavimo tinklą;

e) skatinti partnerystes, susitarimus ir iniciatyvas kuriant atitinkamų suinteresuotų subjektų, pavyzdžiui, socialinių partnerių ir nevyriausybinių organizacijų, tinklą tarpvalstybiniu, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu, siekiant susitelkti reformoms užimtumo ir integravimo į darbo rinką srityje.

2. Pagal „Konvergencijos“ tikslą ESF remia veiksmus valstybėse narėse, vadovaudamasis toliau išvardytais prioritetais:

a) plėsti ir gerinti investicijas į žmogiškąjį kapitalą, pirmiausia skatinant:

i) švietimo ir mokymo sistemų reformų įgyvendinimą, ypač siekiant skatinti asmenis prisitaikyti prie žinių visuomenės ir mokymosi visą gyvenimą poreikių;

ii) aktyvesnį dalyvavimą švietime ir mokyme visą gyvenimą, šiuo tikslu taip pat imantis veiksmų, kuriais siekiama sumažinti anksti paliekančiųjų mokyklą skaičių, asmenų segregacijos dėl lyties atvejus ir sudaryti geresnes galimybes įgyti kokybišką pirminį, profesinį ir aukštąjį išsilavinimą;

iii) plėtoti žmogiškąjį potencialą mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje, ypač antroje ir trečiojoje aukštojo mokslo studijų pakopose ir rengiant mokslo darbuotojus;

b) nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu stiprinti institucinius gebėjimus ir viešojo administravimo bei viešųjų paslaugų ir prireikus socialinių partnerių bei nevyriausybinių organizacijų veiksmingumą, siekiant reformų, geresnio reglamentavimo ir gero valdymo, ypač ekonomikos, užimtumo, švietimo, socialinėje, aplinkos apsaugos ir teismų srityse, pirmiausia skatinant:

i) mechanizmus, kuriais siekiama gerinti tinkamą politikos kryptį ir programų rengimą, stebėseną ir vertinimą, taip pat pasitelkiant tyrimus, statistinę informaciją ir ekspertų konsultacijas, paramą veiksmų tarp padalinių koordinavimui ir atitinkamų viešųjų bei privačių subjektų dialogui;

ii) gebėjimų didinimą įgyvendinant atitinkamų sričių politiką ir programas, įskaitant teisės aktų įgyvendinimą, ypač vykdant vadovų ir personalo nuolatinį mokymą, teikiant konkrečią paramą pagrindinėms tarnyboms, inspekcijoms ir socialiniams bei ekonominiams dalyviams, įskaitant socialinius partnerius ir partnerius aplinkos apsaugos srityje, atitinkamas nevyriausybines organizacijas ir atstovaujančias profesines organizacijas.

3. 1 ir 2 dalyje nurodytų prioritetų srityje valstybės narės gali daugiausia dėmesio skirti prioritetams, kurie yra tinkamiausi jų konkrečioms problemoms spręsti.

4. ESF gali remti veiksmus, nustatytus šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje, valstybių narių, atitinkančių finansavimo ar pereinamojo laikotarpio finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimus, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 atitinkamai 5 straipsnio 2 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje, teritorijose.

5. Įgyvendindamas 1 ir 2 dalyse nurodytus tikslus ir prioritetus, ESF remia novatoriškos veiklos skatinimą ir integravimą valstybėse narėse.

6. ESF taip pat remia tarpvalstybinius ir tarpregioninius veiksmus, pirmiausia keičiantis informacija, patirtimi, rezultatais ir gera praktika bei rengiant viena kitą papildančias strategijas ir suderintus arba bendrus veiksmus.

7. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 34 straipsnio 2 dalies, priemonių pagal šio straipsnio 1 dalies c punkto i papunktyje nurodytą socialinės įtraukties prioritetą ir pagal 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo (¹), finansavimas gali būti padidintas iki 15 % atitinkamai prioritetinei kryptiai skiriamų lėšų.

4 straipsnis

Paramos suderinamumas ir koncentracija

1. Valstybės narės užtikrina, kad ESF finansuojami veiksmai būtų suderinti su veiksmais, vykdomais siekiant įgyvendinti Europos užimtumo strategiją, ir juos remti. Pirmiausia jos užtikrina, kad nacionalinėje bendrojoje strategijoje nustatyta strategija ir veiksmų programose nustatyti veiksmai kiekvienoje valstybėje narėje skatintų įgyvendinti strategijos tikslus, prioritetus ir uždavinius pagal nacionalines reformų programas ir nacionalinius veiksmų planus dėl socialinės aprėpties.

(¹) Žr. šio Oficialiojo leidinio 1 p.

Kai ESF gali prisidėti prie politikos krypčių rėmimo, valstybės narės taip pat daugiausia finansavimo skiria atitinkamų užimtumo rekomendacijų, parengtų pagal Sutarties 128 straipsnio 4 dalį, ir atitinkamų su užimtumu susijusių Bendrijos tikslų socialinės aprėpties, švietimo ir mokymo srityse įgyvendinimui. Valstybės narės atlieka tai stabilioje programavimo aplinkoje.

2. Veiksmų programose lėšos skiriamos svarbiausiems poreikiams, daugiausia jų skiriant toms politikos sritims, kuriose ESF parama gali padaryti didelį poveikį siekiant programos tikslų. Siekiant maksimaliai padidinti ESF paramos veiksmingumą, veiksmų programose tam tikrais atvejais ypač atsižvelgiama į regionus ir vietas, kurie turi rimtų problemų, pavyzdžiui, neturtingus miesto ir atokiausius regionus, atsilikusias kaimo vietas bei nuo žvejybos priklausančias vietas ir vietas, kurias ypač neigiamai paveikė verslo perkėlimas.

3. Tam tikrais atvejais valstybių narių nacionalinėse ataskaitose pagal atvirą koordinavimo metodą, taikomą socialinės apsaugos ir socialinės aprėpties srityje, pateikiamas trumpas skyrius, kuriame nurodoma, kaip ESF prisideda prie atitinkamų darbo rinkos socialinės aprėpties aspektų skatinimo.

4. Rodikliai, įtraukti į veiksmų programas, kurias bendrai finansuoja ESF, yra strateginio pobūdžio ir jų skaičius yra ribotas, ir jie atspindi rodiklius, naudojamus įgyvendinant Europos užimtumo strategiją ir siekiant atitinkamų Bendrijos tikslų socialinės aprėpties ir švietimo bei mokymo srityse.

5. Vertinant ESF veiksmus taip pat atsižvelgiama į ESF finansuojamų veiksmų indėlį įgyvendinant Europos užimtumo strategiją ir Bendrijos tikslus socialinės aprėpties, nediskriminavimo, moterų ir vyrų lygybės, švietimo ir mokymo srityse atitinkamoje valstybėje narėje.

5 straipsnis

Geras valdymas ir partnerystė

1. ESF skatina gerą valdymą ir partnerystę. Jo parama formuojama ir įgyvendinama atitinkamu teritoriniu lygiu atsižvelgiant į nacionalinį, regioninį ir vietos lygį pagal kiekvienai valstybei narei būdingą institucinę tvarką.

2. Valstybės narės užtikrina socialinių partnerių dalyvavimą ir deramas konsultacijas su kitais suinteresuotais subjektais bei jų dalyvavimą atitinkamu teritoriniu lygiu rengiant, įgyvendinant ir stebint ESF paramą.

3. Kiekviena veiksmų programos vadovaujanti institucija skatina tinkamą socialinių partnerių dalyvavimą pagal 3 straipsnį finansuojamuose veiksmuose.

Pagal „Konvergencijos“ tikslą tinkama ESF lėšų suma skiriama gebėjimų didinimui, apimančiam mokymą, bendradarbiavimo kuriant tinklus priemonėms, socialinio dialogo skatinimui ir veiklai, kurią bendrai vykdo socialiniai partneriai, ypač veiklai, susijusiai su 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu darbuotojų ir įmonių gebėjimo prisitaikyti didinimu.

4. Kiekvienai veiksmų programai vadovaujanti institucija skatina tinkamą nevyriausybinių organizacijų dalyvavimą ir galimybes dalyvauti finansuojamoje veikloje, ypač socialinės aprėpties, lyčių lygybės ir lygių galimybių srityse.

6 straipsnis

Lyčių lygybė ir lygios galimybės

Valstybės narės užtikrina, kad veiksmų programose būtų aprašyta, kaip bus skatinama lyčių lygybė ir lygios galimybės rengiant, įgyvendinant, stebint ir vertinant veiksmų programas. Valstybės narės skatina moterų ir vyrų subalansuotą dalyvavimą valdant ir įgyvendinant veiksmų programas atitinkamai vietos, regioniniu ir nacionaliniu lygiu.

7 straipsnis

Inovacijos

Įgyvendinant kiekvieną veiksmų programą ypač daug dėmesio skiriama novatoriškos veiklos skatinimui ir integravimui. Vadovaujanti institucija atranka inovacijų finansavimo temas atsižvelgdama į partnerystę ir nustato atitinkamą įgyvendinimo tvarką. Ji informuoja stebėsenos komitetą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 63 straipsnyje, apie atrinktas temas.

8 straipsnis

Tarpvalstybiniai ir tarpregioniniai veiksmai

1. Kai valstybės narės, kaip veiksmų programos konkrečią prioritetinę kryptį, remia veiksmus tarpvalstybinių ir (arba) tarpregioninių veiksmų labui, kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje, ESF parama prioritetinės krypties lygiu gali būti padidinta 10 %. Į šią padidintą paramą neatsižvelgiama apskaičiuojant viršutines ribas, nustatytas Reglamento Nr. 1083/2006 53 straipsnyje.

2. Valstybės narės, kurioms prireikus padeda Komisija, užtikrina, kad ESF neremtų konkrečios veiklos, kuri tuo pačiu metu yra remiama pagal kitas Bendrijos tarpvalstybines programas, ypač švietimo ir mokymo srityje.

9 straipsnis

Techninė pagalba

Komisija pirmiausia skatina keitimąsi patirtimi, informuotumo didinimo veiklą, seminarus, bendradarbiavimą kuriant tinklus ir tarpusavio peržiūrą, kuriais nustatoma ir skleidžiama gera praktika, skatinamas abipusis mokymasis ir tarpvalstybinis bei tarpregioninis bendradarbiavimas, siekiant sustiprinti politinį aspektą ir ESF indėlį siekiant Bendrijos tikslų, susijusių su užimtumu ir socialine aprėptimi.

10 straipsnis

Ataskaitos

Metinėse ir baigiamosiose įgyvendinimo ataskaitose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 67 straipsnyje, prireikus pateikiama toliau išvardytų veiksmų įgyvendinimo santrauka:

- lyčių aspekto integravimas, taip pat bet kokio kito su lyčių aspektu susijusio veiksmo įgyvendinimas;
- veiksmai, kuriais didinamas migrantų dalyvavimas užimtumo srityje ir taip stiprinama jų socialinė integracija;
- veiksmai, kuriais didinama integracija užimtumo srityje ir taip gerinama mažumų socialinė aprėptis;
- veiksmai, kuriais didinama kitų socialiai pažeidžiamų grupių, įskaitant neigaliuosius, integracija užimtumo srityje ir socialinė aprėptis;
- novatoriška veikla, įskaitant temų ir veiklos rezultatų, jų sklaidos ir integravimo pristatymą;
- tarpvalstybiniai ir (arba) tarpregioniniai veiksmai.

11 straipsnis

Išlaidų tinkamumas finansuoti

1. ESF teikia paramą, skirtą padengti tinkamas finansuoti išlaidas, kurios, nepaisant Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 53 straipsnio 1 dalies b punkto, gali apimti darbdavių ir darbuotojų bendrai sutelktas finansines lėšas. Parama teikiama nekompensuojamų individualių arba visuotinių dotacijų, kompensuojamų dotacijų, palūkanų normos kompensacijų, mikrokreditų, garantinių fondų ir prekių bei paslaugų pirkimo pagal viešųjų pirkimų taisyklės forma.

2. Toliau išvardytos išlaidos nėra tinkamos finansuoti iš ESF:

- pridėtinės vertės mokestis, kuris gali būti grąžintas;
- skolos palūkanos;
- baldų, įrangos, transporto priemonių, infrastruktūros, nekilnojamo turto ir žemės pirkimas.

3. Toliau išvardytos išlaidos yra 1 dalyje apibrėžtos tinkamos finansuoti iš ESF išlaidos, jei jos patiriamos pagal nacionalines taisykles, įskaitant apskaitos taisykles, ir esant konkrečioms toliau numatytoms sąlygoms:

- išmokos arba atlyginimai, kuriuos trečioji šalis išmoka veikloje dalyvaujantiems asmenims ir kurie yra tvirtinami paramos gavėjui;
- dotacijų atveju, netiesioginės išlaidos, deklaruotos pagal vienodo dydžio normą ir sudarančios iki 20 % tiesioginių veiksmo išlaidų;
- nusidėvinčio turto, išvardyto 2 dalies c punkte, nusidėvėjimo išlaidos, paskirstomos išskirtinai tik veiklos laikotarpiui, tiek, kiek viešosios dotacijos nebuvo panaudotos šio turto pirkimui.

4. Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 7 straipsnyje nustatytos tinkamumo finansuoti taisyklės taikomos veiksams, kurie bendrai finansuojami iš ESF ir kuriems taikomas to reglamento 3 straipsnis.

12 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi įtakos paramos, kurią Komisija patvirtino remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1784/1999 arba kitais teisės aktais, kurie taikomi tai paramai 2006 m. gruodžio 31 d. ir kurie toliau taikomi tai paramai ar susijusiems projektams po tos datos iki jų galiojimo pabaigos, tęsimui ar keitimui, įskaitant visos paramos ar jos dalies nutraukimą.

2. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1784/1999 pateiktos paraiškos ir toliau galioja.

13 straipsnis

Panaikinimas

1. Nepažeidžiant šio reglamento 12 straipsnyje išdėstytų nuostatų, Reglamentas (EB) Nr. 1784/1999 panaikinamas nuo 2007 m. sausio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

15 straipsnis

14 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Europos Parlamentas ir Taryba iki 2013 m. gruodžio 31 d. peržiūri šį reglamentą Sutarties 148 straipsnyje nustatyta tvarka.

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. liepos 5 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkė

P. LEHTOMÄKI
